

בשנה שעברה ראיתי את המפגן של
יום העצמאות ברמת גן. זה היה עצום, אבל
עם זה אינני חושבת שהשק אהב את החג.
עוד כמה שהספקתי לראות, השמחה הסוגרת
סגירת נעלמת משהו לשנה. ממגלי הריקוד
ובמבט הבידור אינם יכולים לעלות את מקום
השמחה היוצאת מן הכלל. אנו שרויים במין
תנומה מיווה בקשר לשמחות השונות אבל
לא זה העיקר. את העיקר ניתן לראות בכל
מצע כזה מסביב וזה מה חשוב.

„יותר טוב היה בלי ממשל צבאי אבל
הוא לא נורא. אני מרגיש את עצמי טוב מאד
הם במצב הזה ולא הייתי נוסע לשום מקום
שלי לחזור. אם הייתי מצליח לאסוף מספיק
נסקה, יכול להיות שהייתי נוסע, אבל חוזר
האחר כמה זמן. מה אני מרגיש טוב ואני
אחושב שיהיה מקום אחר בעולם שאר
גישא את עצמי כל כך טוב כמו פה איפה
שנולדתי וגדלתי. אני מחכה כבר שיהיה
העצמאות בשבילי ללכת לתל-אביב לר-
ויות את החיילים. לפני שהתחנאתי רציתי
ם אני, יחד עם החברים שלי, ללכת לצבא.
אבל בלשכת הגיוס בבאר שבע אמרו לנו
שאסור לקבל אותנו. אז במקום זה אנחנו
ווסעים לתל-אביב רק לראות את החיילים.

A black and white photograph showing a man and a woman working with wool. The man, on the left, wears a dark jacket and a flat cap, and is holding a piece of white wool. The woman, on the right, wears a light-colored blouse and a plaid skirt, and is reaching into a wooden crate filled with white wool. They are in a room with wooden walls.

A black and white photograph of a man standing next to a large, dark, textured object, possibly a piece of machinery or a large container. The man is wearing a light-colored, short-sleeved button-down shirt and dark trousers. He is looking down at the object. The object has a large, circular, textured surface, possibly a wheel or a large container. The background is dark and indistinct.

„היום, בעצם, אני צריך לברר הגומל.
מכונית כבר התחילה להתדרדר ואינני יודע
יך נעצתי בכל זאת בשלום. אולי מסני
ואני אופטימיסט תמיד. גם לאלה שמקטר-
ים על המדינה יש לי תמיד תשובה אופי-
יתמסית: איפה ראיתם דבר פוסטסי כזה.
ימיתחות עצומה כזאת. היתר לא חשוב“.